

2010 m. lapkričio 8 d. First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Lebara Ltd prieš The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

(Byla C-520/10)

(2011/C 30/29)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Lebara Ltd*

Kita apeliacinio proceso šalis: *The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

Prejudiciniai klausimai

1. Kai apmokestinamasis asmuo (prekybininkas A) parduoda telefono korteles, suteikiančias teisę iš šio asmens gauti telekomunikacijų paslaugas, ar Šeštosios PVM direktyvos ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad apmokestinimo PVM požiūriu prekybininkas A tiekimą atlieka dukart: pirmą kartą — kai prekybininkas A kortelę iš pradžių parduoda kitam apmokestinamajam asmeniui (prekybininkui B) ir antrą kartą — kai kortelė išperkama (t. y. kai asmuo, „galutinis vartotojas“, ją panaudoja, skambindamas telefonu)?
2. Jei taip, koku būdu (vadovaujantis ES teisės aktais PVM srityje) reikia taikyti PVM tiekimo grandinėje, kur prekybininkas A telefono kortelę parduoda prekybininkui B, prekybininkas B perarduoda kortelę valstybėje narėje B ir galiausiai ją nusiperka galutinis vartotojas valstybėje narėje B bei panaudoja ją, skambindamas telefonu?

⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas
OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23

2010 m. lapkričio 8 d. Grúas Abril Asistencia, S.L. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2010 m. rugpjūčio 24 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimtos nutarties byloje T-386/09 *Grúas Abril Asistencia, S.L. prieš Europos Komisiją*

(Byla C-521/10 P)

(2011/C 30/30)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: *Grúas Abril Asistencia, S.L.*, atstovaujama advokato R. García García

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Pritarti išdėstytiems argumentams ir, užbaigus taikytinus teisinius formalumus, atšaukti nutartį dėl nepriimtumo bei pripažinti ieškinį dėl panaikinimo priimtiniu, nes apeliantė turi teisę pareikšti ieškinį, ir priimti sprendimą iš esmės, atsižvelgiant į apeliantės reikalavimus.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinis skundas pateikiamas dėl Bendrojo Teismo nutarties, kuria pripažįstamas nepriimtiniu ieškiny dėl panaikinimo, pareikštas dėl Komisijos sprendimo nepradėti procedūros siekiant ištaisyti nurodytus pažeidimus. Bendrasis Teismas teigia, kad privatus asmuo dėl tokio atsisakymo negali pareikšti ieškinio.

Apeliantė mano, kad privatus asmuo, kaip sprendimo, dėl kurio pateikiamas apeliacinis skundas, adresatai ir kuris su jais tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį bei Sutarties dėl Konstitucijos Europai III-365 straipsnį ir teismų praktiką. Apeliantė prašo atšaukti nutartį dėl nepriimtumo ir pripažinti ieškinį dėl panaikinimo priimtiniu.

2010 m. lapkričio 9 d. Sozialgericht Würzburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Doris Reichel-Albert prieš Deutsche Rentenversicherung Nordbayern*

(Byla C-522/10)

(2011/C 30/31)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sozialgericht Würzburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Doris Reichel-Albert

Atsakovė: Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Prejudiciniai klausimai

- Ar 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, 44 straipsnio 2 dalies nuostatą reikia aiškinti taip, kad ji draudžia valstybės narės tvarką, pagal kurią kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įgyti vaiko auginimo laikotarpiai pirmoje valstybėje narėje įgytais vaiko auginimo laikotarpiais gali būti pripažinti tik tuomet, jei vaiką auginantis tėvas (motina) su savo vaiku paprastai gyvena užsienyje ir mokėjo privalomas įmokas auginant vaiką ar prieš pat gimstant vaikui, nes toje šalyje vykdė veiklą pagal darbo sutartį arba kaip savarankiškai dirbantis asmuo, arba tuomet, kai, sutuoktiniams ar partneriams užsienyje gyvenant kartu, vaiką auginančio tėvo (motinos) sutuoktinis ar partneris mokėjo tokias privalomas įmokas arba jų nemokėjo tik dėl to, nes jis ar ji priklausė SGB VI (Socialinio draudimo kodekso VI knyga) 5 straipsnio 1 ir 4 dalyse apibrėžtai asmenų grupei arba buvo atleistas (-a) nuo privalomo draudimo mokesčių pagal SGB VI 6 straipsnį (SGB VI 56 straipsnio 3 dalies 2 ir 3 sakiniai; 57 straipsnis; 249 straipsnis)?
- Ar 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, 44 straipsnio 2 dalies nuostatą, neatšizvelgiant į tekstą, reikia aiškinti taip, kad išskirtiniais atvejais reikia įskaityti vaiko auginimo laikotarpius, net jei nevykdoma veikla pagal darbo sutartį arba kaip savarankiškai dirbančio asmens, jei priešingu atveju pagal atitinkamus teisės aktus jie nebūtų įskaityti nei kompetentingoje valstybėje narėje, nei kitoje valstybėje narėje, kurioje paprastai gyvena asmuo auginamas vaikus?

⁽¹⁾ OL L 284, p. 1

2010 m. lapkričio 10 d. Oberster Gerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Wintersteiger AG prieš Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

(Byla C-523/10)

(2011/C 30/32)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Wintersteiger AG

Atsakovė: Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

Prejudiciniai klausimai

- Ar tuo atveju, jei kitoje valstybėje narėje įsisteigęs asmuo tariamai pažeidžia teises į teismo vietos valstybėje saugomą prekių ženklą, naudodamas šiam prekių ženklui tapatų raktinį žodį (*AdWord*) interneto paieškos sistemoje, kurioje siūlomos paslaugos pagal skirtingus šalims būdingus aukščiausio lygio domenus, Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 (Briuselio I reglamentas) ⁽¹⁾ 5 straipsnio 3 punkte nurodyta „vieta, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis ar jis gali įvykti“ turi būti aiškinama taip,
  - 1.1. kad jurisdikcija atsiranda, tik jei raktinis žodis yra naudojamas toje paieškos sistemos interneto svetainėje, kurioje aukščiausio lygio domenai yra toks, kaip ir teismo vietos valstybės kodas;
  - 1.2. kad jurisdikcija atsiranda tik dėl to, kad prie tos paieškos sistemos interneto svetainės, kurioje raktinis žodis yra naudojamas, galima prisijungti teismo vietos valstybėje;
  - 1.3. kad jurisdikcija priklauso nuo to, ar be prisijungimo prie interneto yra įvykdyti kiti reikalavimai;
- Jei į 1.3. klausimą bus atsakyta teigiamai:

Pagal kokius kriterijus reikia nustatyti, ar naudojant paieškos sistemos interneto svetainėje teismo vietos valstybės prekių ženklą kaip *Adword* su šaliai būdingu aukščiausio lygio domenu, kuris yra kitoks nei teismo vietos valstybės kodas, atsiranda jurisdikcija pagal Briuselio I reglamento 5 straipsnio 3 punktą?

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42).